

Dr. Frank van der Horst is werkzaam als GZ-psycholoog/Psychotherapeut/Orthopedagoog-Generalist in de (forensische) ggz, waar hij werkt met jongeren en volwassenen die door hun gedrag in de problemen (dreigen te) komen. Vaak hebben zij moeite om stabiele relaties te onderhouden door ervaringen die hun beeld van zichzelf en van anderen negatief hebben beïnvloed. In de individuele en systemische behandelingen of groepstherapieën die hij geeft, heeft hij aandacht voor de innerlijke beleving van cliënten en de manier waarop cliënten relaties met anderen aangaan. Het contact tussen cliënt en therapeut is daarbij een belangrijk aangrijpingspunt, door te verkennen wat er in het contact gebeurt en hoe deze relatie ervaren wordt. Naast zijn werk in de klinische praktijk is Frank werkzaam als onderzoeker en docent en richt hij zich op thema's als hechting, trauma en emotieregulatie. Ook spreekt hij zich regelmatig uit over belangrijke pedagogische thema's, zoals het belang van de opvoedingscontext bij opgroeien en opvoeden of het stellen van gezonde grenzen ('ferme pedagogiek'). Over deze onderwerpen publiceerde hij tientallen internationale boeken en artikelen. Zijn werk is ook in het Nederlands taalgebied beschikbaar, bijvoorbeeld in *Hechten. Menselijke emoties, relaties en ontwikkeling* (2024, met anderen) en *Opgroeien in het hedendaagse gezin* (2016/2020, met anderen).

Net zoals hij in zijn werk nieuwsgierig is naar de innerlijke belevingswereld van zijn cliënten, verkent Frank in zijn persoonlijke leven graag nieuwe plekken en ontmoet hij mensen die zijn perspectief verrijken. Wanneer hij op de fiets door onbekende landschappen trekt, komt hij in contact met de natuur en de cultuur van een nieuwe omgeving en ontmoet hij nieuwe mensen. Deze ontmoetingen, zowel professioneel als persoonlijk, geven zijn leven betekenis en helpen hem om altijd met een open blik te blijven kijken. Voor Frank is elke ontmoeting een kans om zijn begrip van menselijk gedrag te verdiepen. Zijn nieuwsgierigheid naar anderen gaat verder dan oppervlakkige kennismakingen; hij ziet het als een manier om voortdurend te leren en te groeien, zowel als mens als professional. Deze open houding brengt niet alleen nieuwe inzichten in zijn persoonlijk leven, maar ook inspiratie voor zijn werk in de klinische praktijk. Frank's empathie en geduld komen zowel in zijn klinische praktijk als in zijn persoonlijke leven naar voren. Hij neemt de tijd om naar anderen te luisteren en waardeert de complexiteit van menselijke relaties. De verbondenheid met anderen – zowel binnen zijn werk als daarbuiten – kleurt zijn leven en biedt hem steeds nieuwe inzichten. Voor Frank draait het leven uiteindelijk om relaties; zonder de verbinding met anderen zou het leven weinig zinvol zijn.

Ik voel me vereerd dat ik gevraagd ben om zitting te hebben in de Raad van Advies van Huize Soria. Ik wil mezelf hier graag voorstellen.

Mijn loopbaan

Ik ben in de laatste jaren van het vorige millennium in Enschede opgeleid tot psychiater. Daarvoor had ik al een uitgebreide carrière op medisch gebied in de (geestelijke) gezondheidszorg achter de rug. Ik werkte o.a. als verslavingsarts, huisarts, ambulante en klinische psychiater en patiënten vertrouwenspersoon in de GGZ. Ik heb diverse managementfuncties vervuld in de GGZ en heb een aantal toezichthouderfuncties vervuld (voor IrisZorg verslavingszorg en een kleine woonvorm in Twente). De zogenaamde 'comfortrooms', die nu overal in de psychiatrie aanwezig zijn om dwang en drang terug te dringen, heb ik samen met collega en inmiddels vriend Hans (een verpleegkundige) in Nederland geïntroduceerd. Ik beschouw dat als het hoogtepunt van mijn professionele loopbaan. Samenwerken met ervaringsdeskundigen, psychologen, verpleegkundigen en andere disciplines heb ik altijd als een hoeksteen beschouwd voor effectief werken.

Voor wie werkte en werk ik?

Mijn favoriete doelgroep is altijd die geweest van de mensen die het meest kwetsbaar zijn. Jonge mensen die hun identiteit zoeken en soms (even) kwijt zijn, mensen met zeer ernstige psychiatrische stoornissen zoals bijvoorbeeld schizofrenie. De laatste jaren heeft een groot deel van mijn werk bestaan uit werken met en voor mensen die euthanasie wilden omdat ze geen genezing en herstel meer konden vinden voor hun geestelijk lijden.

Mijn filosofie

Alhoewel ik weet dat de professionals die werken in de geestelijke gezondheidszorg vaak goedwillende en enthousiaste mensen zijn komt hun werk niet altijd even goed uit de verf. Ik ben ervan overtuigd dat dat komt omdat we in de organisatie van de Nederlandse GGZ teveel 'niet handig' doen. De marktwerking die de politiek en de beleidsmakers nastreven zorgt voor veel problemen in het dagelijkse werk van de professionals. Goede zorg is belangrijk, maar allerlei kwaliteitssystemen om dat te waarborgen hinderen vaak te veel. Het directe contact tussen de mens die met een probleem naar de GGZ komt en de mens die gaat helpen is de essentie van goede zorg.

Hoe kijk ik tegen Huize Soria aan?

De laatste drie, vier jaar heb ik op verschillende manieren contact gehad met Huize Soria. Ik heb patiënten naar Soria helpen verwijzen door een onderzoek bij ze te verrichten en aanbevelingen te doen. Ook heb ik als psychiater soms wat adviezen aan ze gegeven. Ik heb Huize Soria leren kennen als een kleinschalige en onorthodoxe instelling waar jonge mensen met ernstige problemen opgevangen en geholpen worden om hun leven weer op de rit te krijgen. De persoonlijke inzet van het team, de bijzondere aanpak en de grote investering in het contact met hun patiënten maakt Soria voor mij een voorbeeld hoe binnen de (jeugd)GGZ mensen echt geholpen kunnen worden. Goed georganiseerd maar niet bureaucratisch. Helder en duidelijk, maar niet dwingend. Liefdevol en met open vizier. Zo zou het overal in de GGZ moeten, geloof ik. Als ik daar wat aan kan bijdragen word ik daar heel blij van.

Over mezelf als mens

Ik ben nu (2024) eenenzeventig jaar. Ik werk nog steeds een klein beetje als psychiater op een aantal terreinen; een klachtencommissie, soms werk in de kliniek, veel één op één onderzoeken en rapporten daarover; omdat ik het leuk en voor mezelf verrijkend vind.

Daarnaast reis ik veel, schrijf en teken (vooral cartoonachtig werk) ik als 'tweede baan'.

Ik heb gekozen voor een nogal persoonlijke foto voor de website. Een die mijn levensfase goed verbeeldt: mijn jongste kleinkind en ik.

Enthousiasme en vriendelijkheid zijn, heb ik inmiddels wel ontdekt, mijn belangrijkste troeven in het leven. Als 'oude rat' heb ik veel gezien in de gezondheidszorg en in het leven.

Ik mag daarom tegenwoordig ook graag van een afstandje kijken naar hoe dingen daar allemaal gaan. En daar iets van vinden. Soms kritisch, maar vooral opbouwend.

Ik zet al die eigenschappen graag de komende jaren in voor Huize Soria.

Mirjam Jansen is in de functie van psychotherapeut en gezinstherapeut al langdurig betrokken bij het samen werken met gezinnen. Ze is opleider en supervisor bij de Nederlandse Vereniging voor Gezinsh therapie en voor de Nederlandse Vereniging voor Psychotherapie.

Ze werkt ruim 31 jaar in de GGZ, afdeling Jeugd als gezinstherapeut met directe contacten met gezinsleden , supervisor, werkbegeleider, voorzitter, bestuurslid.

Naast haar werkzaamheden bij de GGZ is Mirjam ook zo'n 15 jaar actief als (hoofd-) opleider bij de RINO opleiding Systeemtherapie en Systeemtherapeutisch Werker. Ze heeft vele mensen opgeleid om meer te denken vanuit interacties en feedbackprocessen en het belang van ouderschap. Eerder heeft ze gewerkt in een organisatie waarbij jongeren tijdelijk buiten hun gezin behandeld moesten worden waarbij zij de samenwerking organiseerde met ouders.

Haar interesse ligt ook op het gebied van processen binnen organisaties en het werkplezier van werknemers. Ze is al jaren werkzaam als vertrouwenspersoon bij een grote organisatie. Kortom, Mirjam heeft veel ervaring en kennis van jongeren en gezinnen en anderen die te maken hebben met complexe contexten.

Wat is een belangrijke drijfveer voor haar: Ik geloof er in dat mensen elkaar nodig hebben en dat mensen zich beter voelen als ze zich goed verbonden voelen. Kinderen die zich goed verbonden voelen met hun ouders voelen zich vaak gelukkiger en ouders die zich goed verbonden voelen met hun kinderen en eigen ouders ervaren ook vaak meer geluk, evenwicht, tevredenheid. Soms gebeuren er dingen waardoor die verbinding niet meer voelbaar is en lukt het niet om dit met elkaar te repareren. Ik vind het fijn om samen met kinderen, ouders, familie en eventueel andere belangrijke betrokkenen te zoeken naar mogelijkheden om deze verbinding te repareren, zo goed als mogelijk. Deze waarde staat ook centraal in mijn andere rollen.

